

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὸ εὐμορφότερον φόρεμα. Ὅσαι ὑπερφανεύονται διὰ τὰ φορέματά των τὰ πλούσια καὶ πολυχρώμα καὶ ἀποστύλθοντα, τὰ ἐκ βελούδου ἢ ἐκ μεταξωτῶν, τὰ κεντητὰ ἢ χρυσοπάρυφα, ἃς μάθωσιν ὅτι δὲν εἶνε τίποτε ἐμπρὸς εἰς τὸ φόρεμα τὸ ὅποιον ἔχει ἡ κόρη ἐνὸς ῥώσσογ ζωγράφου, ἡ καλότητος Νάγια Μορόσωφ. Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶνε κοινὸν ἔργον καὶ δῶρον ἄλλων διακεκριμένων ζωγράφων, φίλων τοῦ πατρός, οἵτινες ἐκόσμησαν τὸ μετάνινον ὕφασμα δι' εἰκόνας, ζωγραφήσαντες ἕκαστος ἀλληγορικὴν τινα παραστασιν. Ἡ ἀξία τοῦ φορέματος ὄχι μόνον ἡ καλλιτεχνική, ἀλλὰ καὶ ἡ ὕλική ἰσοδυναμεῖ πρὸς ὀλόκληρον προῖκα, ὅτι ἐν πάσει περιπτώσει πολλοὶ εἶνε οἱ αγορασταὶ οἵτινες προθύμως θὰ εἶδον χιλιάδας ρουβλίων, ὅπως ἀποκτήσῃ τὸ ἔργον

Νύμφαι πριγκίπισσαι. Τεσσαράκοντα πριγκίπισσαι εἰς ὦραν γάμου ὑπάρχουσι νῦν ἐν Εὐρώπῃ. Δύο ἐκ τούτων, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἡ ἡμετέρα βασίλισσα Μαρία, εἶνε ὀρθόδοξοι· δεκαοκτὼ εἶνε καθολικαί, ὡν τέσσαρες ἐκ Βαυαρίας, τρεῖς ἐκ Βελγίου, πέντε ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων, τέσσαρες αὐστριακαὶ ἀρχιδούκισσαι, μία ἐκ Σαξονίας καὶ μία ἐκ Βυρτεμβέργης. Μεταξὺ τῶν διαμαρτυρομένων εἶνε : δύο θυγατέρες τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας, δύο θυγατέρες τοῦ Φρειδερίκου Γ' καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐκ γερμανικῶν δουκάτων.

Τί τρώγει ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Κατὰ τὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα «Τὸ Μαγειρεῖον» ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος τρέφεται ὡς ἑξῆς : πρὸ μεσημβρίας προγευματίζει δι' αὐγῶν, ὀλίγου χοιρομεριῖου, τεμχίου ὅπου κράτος, ὄρνιθος, ἐνίοτε καὶ μακαρονίων· πάντοτε δὲ προστίθενται εἰς τὸ πρόγευμα γεωμήλα, τὰ ὅποια κατ' ἐξοχὴν ἀρέσκουσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Τὸ γεῦμα παρατίθεται τὴν 2 μ. μ. ἀποτελούμενον ἐκ σούπας, κρέατος μαγειρευμένου, ψητοῦ καὶ γλυκίσματος. Ὅταν εἶνε προσκεκλημένοι εἰς τὸ γεῦμα προστίθενται δύο τρία φαγητά. Τὸ δεῖπνον εἶνε ἔτι λιτότερον : κρέας μὲ χορταρικά καὶ ψητὸν ἢ ἰχθύες. Προστίθενται ὀστρεῖδια καὶ χαβιάριον, ὅταν εἶνε ξένοι εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Ἐκ τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας γενομένων ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων πλείστου λόγου ἀξία εἶνε καὶ τὰ πρὸ τινος χρόνου ἀπέ-

ναντι τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνακαλυφθέντα κατὰ τὴν θεμελίωσιν οἰκοδομηῖ τινος τεμάχια ἀρχαίου ἀγγείου. Τὰ περισωθέντα τούτου μέρη συλλεγθέντα ἀπετέλεσαν τὴν μίαν τοῦ ἀγγείου πλευρὰν σχεδὸν ὀλόκληρον, τὸ ἑλλείπον δὲ αὐτοῦ μέρος συνεπληρώθη πρὸς ἀναπαραστάσιν τοῦ ὅλου σχήματος τοῦ ἀγγείου. Τὸ μνημεῖον τοῦτο, ἔχον πλεόν τοῦ ἐνὸς μέτρον ὕψος, ἀπόκειται ἤδη ἐν τῷ Ἐθνικῷ μουσεῖῳ, ἀπόκτημα σπάνιον διὰ τὸ μέγεθος τῶν γραφῶν του καὶ τὸν τρόπον τῆς παραστάσεως αὐτῶν. Εἶνε ἔργον τῶν ἀρχαίων χρόνων τῆς τέχνης, καὶ δὴ τοῦ βου π. χ. αἰῶνος. Ἡ κυριωτέρα αὐτοῦ παράστασις ἦτο ἡ κοσμοῦσα τὴν κοιλίαν τοῦ ἀγγείου, ἥς μέρη ἐσώθησαν. Παρίστανται δὲ δύο γυναίκες πτερωταὶ μορφαὶ ἐν τῷ γνωστῷ ἀρχαιότερῳ σχήματι τῆς διασκελίζουσας μορφῆς. Αἱ πτέρυγες εἶνε κατὰ τὸν ἀσιατίζοντα τρόπον ἀπεικονισμένοι, ὁ δὲ τύπος τοῦ προσώπου αὐτῶν εἶνε ὁ τοῦ Γοργονίου συνήθους τύπος. Ὅπισθεν τῶν δύο προειρημένων φαίνεται καὶ ἑτέρα μορφή τῆς αὐτῆς φύσεως ἥτις ὅμως παρίσταται ἀποκεφαλισμένη, καὶ ἔχει τὰς πτέρυγας συγκεκλιμένας καὶ τὴν στάσιν σώματος καταπίπτοντος. Οὐδέμια καταλείπεται ἀμφιβολία ὅτι ἡ κυρία τοῦ ἀγγείου παράστασις εἶχεν ὡς ὑπόθεσιν τὸν μῦθον τοῦ Περσέως καὶ τῶν Γοργόνων. Πλὴν τοῦ Περσέως παρίστατο πιθανῶς καὶ αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ προστατεύουσα τὸν ἥρωα. Μειζονος ὁμως σπουδαιότητος εἶνε αἱ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀγγείου, σωζόμεναι γραφαὶ μετὰ τῶν οἰκείων ἐπιγραφῶν αἰτίνες κυρίως ἀποτελοῦσι τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν ἀξίαν. Παρίσταται ὁ Ἡρακλῆς ἀγωνιζόμενος πρὸς Κένταυρον (Νέσσον) κατὰ τρόπον ὅμως ὅπως πρωτότυπον, ὅστις διαφέρει τῆς τυπικῆς παραστάσεως τοῦ ἀγῶνος τούτου, τῆς συνήθους εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ἀγγειογραφίαν. Ὁ Ἡρακλῆς κρατῶν διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς ἀπὸ τῆς κόμης τὸν Κένταυρον καὶ στηρίζων ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ τὸν ἀριστερὸν πόδα του εἶνε ἔτοιμος νὰ πλήξῃ διὰ τοῦ ξίφους τὸν Κένταυρον. Οὗτος ἔκτεινε ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἱκετεύων μᾶλλον αὐτὸν ἢ ἀμυνόμενος. Ἡ ὅλη σύνθεσις τῆς παραστάσεως ταύτης δεικνύει καὶ τὸ μὲν τοῦ τεχνίτου καὶ παρατήρησιν τῆς φύσεως σπανίαν εἰς τοὺς ἀρχαιότερους ἀγγειογράφους. Ἡ αὐτὴ ζωρὰ ἀντίληψις καταφανίζεται καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους. Ὁ τρόπος ἰδίως καθ' ὃν ὁ Κένταυρος συστέλλει τὴν οὐρὰν του καὶ συγκάμπτει τοὺς ὀπισθίους ἰδίως πόδας πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους μαρτυρεῖ λεπτοτάτην τοῦ τεχνίτου αἰσθησιν. Διὰ τὰς ἀρετὰς ταύτας τὸ ἔργον τοῦτο δύναται τις εὐλόγως νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε μοναδικὸν παράδειγμα τῆς ἀρχαίας ἀγγειογραφίας. Ὁ χαρακτὴρ τῶν γραμμάτων τῶν ἐπιγραφῶν καὶ μάλιστα ὁ γνήσιος ἀττικὸς τύπος Νέσος ἀντὶ Νέσσος οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν καταλείπει ὅτι τὸ λαμπρὸν τοῦτο γραφικὸν μνημεῖον εἶνε ἔργον ἀναμφισβήτητον τῆς ἀττικῆς τέχνης. Ἡ γνῶσις αὕτη εἶνε πολὺτιμος σήμερον μάλιστα ὅτε ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς νεωτέροις ἀρχαιολόγοις ἡ μανία νὰ θεωρῶσι πᾶσαν ἄλλην γωνίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μᾶλλον ἢ τὰς Ἀθήνας κέντρον τεχνικῆς ἐργασίας καὶ πρὸδος κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους τῆς ἀρχαίας περιόδου. Καὶ ὅμως τὸ ἀνακαλυφθὲν ἀγγεῖον ἀποδεικνύει πόσῃ ζωτικότητι καὶ παραγωγικῇ δυνάμει εἶχε κατὰ τὸν βον αἰῶνα τὸ καλλιτεχνικὸν πνεῦμα τῶν ἀττικῶν, ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ τοιαῦτα ἔργα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βανασουργοὺς ἀγγειογράφους. Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο δύναται ἐν πολλοῖς νὰ θεωρηθῇ συγγενὲς κατὰ τὴν τέχνην πρὸς τὸ ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιώτερον ἐξ Αἰγίνης ἀγγεῖον. (Arch. Zeitung 1882 Taf 9,10).

— 'Ανετέθη υπό τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν συγγραφέα τῆς « Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης » Γεώργιον Περρό ἡ μελέτη τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων πλαστικῶν μνημείων.

— Δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς « Βερολιναιῆς φιλολογικῆς ἐφημερίδος » ὁ Σλείμανν ἐξέθηκε τὸ σχέδιον τῶν μελετωμένων νέων ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐλληνιστὶ δημοσιευθεῖσα, μεταφράσθη ἐσφαλμένως ἐν γερμανικαῖς ἐφημερίσιν, ὁπότεν πάλιν μεταφράσασαι παρέλαβον αὐτὴν καὶ τινες ἐλληνικαί, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν ἀπαράλλακτον ὡς κατεχωρίσθη ἐν τοῖς φύλλοις τῆς 1 καὶ τῆς 22 Μαρτίου τῆς μνημονευθεῖσης γερμανικῆς φιλολογικῆς ἐφημερίδος. « Ἀρξάμενον Μαρτίου τὰς ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφὰς σὺν Dörpfeld δραστηρίως ἀνανεώσασθαι ἐπὶ δὲ δύο γούν' ἔτη (;) διατελέσαι ἔγνω. Ἐργάσσομαι τὸ ἀπὸ τοῦδε μετὰ δύο σιδηροδρόμων, οἱ μοι μεγάλως τὴν τῶν χωμάτων μετακομιδὴν ἐλαφρυνούσιν. Καὶ πρώτον μὲν οἶσω εἰς τὸ φῶς τὰ ἐξωθεν τῶν τειχῶν καὶ τὰς ἐκ τῶν τριῶν πυλῶν καταβαίνουσας ὁδοὺς· δευτέρον δὲ ἄνωθεν ἀρχόμενος ἀποσκάψω κατὰ σμικρὸν τοὺς ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας (τῆς κεκαυμένης) πόλεως ὑπ' ἐμοῦ καταλελειμμένους δύο μεγίστους κυλίνδρους χώματος, ὧν ἑκάτερος κατέχει γούν' αὐτὴν κυβικὰ μέτρα ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους τῆς δευτέρας πόλεως. — Ὡκοδομησάμην ἐν Τροίᾳ πλείστους ξυλίνους οἴκους, οὓς ὕδατοστεγεῖ λίνω ἐκάλυφα, καὶ γὰρ περιμένω ἐν ἔαρι καὶ ἐν θέρει πολλοὺς τὰς ἐμὰς ἀνασκαφὰς ἐπισκοποῦντας ἔξουσας καὶ δὴ καὶ πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν τὰ πρῶτα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ φερόντων. » Ὁ Ἕλλην ἀναγνώστης βεβαίως μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ ἰδῇ τὴν πρωτότυπον ταύτην ἐπιστολήν, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς περιέργων γλωσσικῶν μνημείων.

Καλλιτεχνικά. Ἡ Ἀμερικανικὴ καλλιτεχνικὴ ἐταιρεία, ἥτις ἀδρότατα ἡγόρασεν ἐν Παρίσι τοὺς περὶ ἀλλήλων πίνακα « Ὡσαν τοῦ ἀγγελικοῦ ἀσπασμοῦ » τοῦ Γάλλου ζωγράφου Ι. Φ. Μιλλέ, ἐσχέσασα αὐτὸν εἰς κοινὴν θέαν ἐνιαχοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἰσέπραξε μέγα μέρος τοῦ τιμῆματός ἐκ τῶν εἰσιτηρίων. Ἐν μόνῃ τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ τὰ εἰσπραχθέντα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἐξόδων, ἀνέρχονται εἰς 205000 δραχμῶν.

— Ἐτερος πίναξ τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου « αἱ Σταχυολόγοι » (les Glaneuses), τὸν ὅποιον πολλοὶ κρίνουσιν ἀνώτερον τοῦ « Ἀγγελικοῦ ἀσπασμοῦ » ἐδωρήθη εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λουβροῦ ὑπὸ τῆς κατοχῆς, ἀποθανοῦστος πρὸ ὀλίγου· εἶχε δὲ ἀγορασθῇ παρ' αὐτῆς ἐν τινι δημοπρασίᾳ ἀντὶ 300,000 φράγκων.

— Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐορτῶν ἐπὶ τῇ τετρακοσιετηρίδι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ ἀνδριάντας τοῦ Κολόμβου ἐν ταῖς πέντε ἰσπανικαῖς πόλεσιν, ἐν αἷς οὗτος κατέφυκε κατὰ τὴν ἐν Ἰσπανίᾳ διατριβὴν του.

— Τὸ ἐν Νότιγγαμ τῆς Ἀγγλίας μουσεῖον κατέχει τὰ θαυμασιώτερα βενετικὰ τρίχαπτα ἅτινα παρήγαγεν ἄχρι τοῦδε ἡ πλεκτικὴ τέχνη. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ κοσμηθέντα τὴν γαμήλιον ἐσθῆτα τῆς Μαρίας Ἀντουανέτας. Ἐχρῶσι μήκος 4 μέτρων καὶ πλάτος 75 ἑκατοστῶν καὶ εἰκονίζονται ἐπ' αὐτῶν δι' ἀραβουργημάτων ἀνθρώπων καὶ ζώων παραστάσεις περὶ τὰ βασιλικὰ σήματα.

Θεατρικά. Ἐν τῷ παρισινῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ Μελοδράματος παρεστάθη ὁ « Ἀσκανίος » νέον μελόδραμα τοῦ γάλλου μελοποιῶ Καμιλλοῦ Σαίντ Σαένς, γνωστότατου ἐξ ἄλλων μελοδραμάτων αὐτοῦ, οἷον τοῦ Ἑρρίκου τοῦ Η', τοῦ Ἀργυροῦ σημάντρου, τοῦ Στεφάνου Μαρσέλ, τῆς Περσεφόνης καὶ τοῦ Σαμφῶν καὶ Δαλιδᾶς, πρὸ πάντων δὲ ἐκ τῶν μουσικῶν συμφωνιῶν

αὐτοῦ, ὧν ἄρισται θεωροῦνται ὁ Προμηθεὺς δεσμώτης, ὁ Κατακλυσμὸς, ἡ Ἠλακότης τῆς Ὀμφάλης, ἡ Νεότις τοῦ Ἡρακλέους. Ἡ παράστασις ἐπέτυχε πληρέστατα διὰ τὰς πολλὰς μουσικὰς καλλονὰς τοῦ μελοδράματος· ἰδίως κατεργήσεως τοὺς θεατὰς δὲ ἐν τῇ τρίτῃ πράξει παρεντεθειμένος ὀρχηστικὸς μῦθος (ballet), τοῦ ὁποῦ ἡ ὑπόθεσις εἶνε εἰλημμένη ἐκ τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας· ὡς ἀτεχνότατον ὅμως κατακρίνεται τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος, ποιηθὲν ὑπὸ Λουὶ Γαλλὲ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δράματος « Βεμβενούτου Κελλίνης » τοῦ Πῶλ Μερῆς, ὅστις πάλιν ἠρύσθη τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τοῦ μυθιστορήματος « Ἀσκανίου » τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ. Κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ μελοδράματος τούτου καὶ ἄλλο τι ἐξήγειρεν τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Παρισίων, τὰ θρυλήματα περὶ τῆς τύχης τοῦ μουσικοῦ· διότι οὔτε εἰς τὴν παράστασιν οὔτε εἰς τὰς δοκιμὰς παρέστη οὗτος, καὶ τὸν ἐξαφανισμὸν αὐτοῦ ἐξηγοῦσιν ἄλλοι μὲν λέγοντες ὅτι διατρίβει ἐν ἀπωτάταις χώραις χάριν τῆς υγείας του, διακόψας ἀπὸ μνητῶν τὴν ἀλληλογραφίαν του πρὸς γνωρίμους καὶ φίλους, ἄλλοι ὅτι ἐκλείσθη εἰς φρενοκομεῖον καὶ ἄλλοι ὅτι διαμένει κρυπτόμενος εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἄγγλος παλαιοπόλης ἡγόρασεν ἐσχάτως ἀντὶ 142 λίρων στερλινῶν πολυτιμώτατον ἱστορικὸν κειμήλιον, ἥτοι αὐτὴν τὴν τράπεζαν ἐφ' ἣς ὁ Κρόμβελλ ὑπέγραψεν τὴν εἰς θάνατον καταδικήν τοῦ βασιλέως Καρόλου Α'.

— Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ θνησιμότης τῶν βρεφῶν ἐν τῷ ἐκθετοτροφείῳ τῆς Πετρούπολεως. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐκ 59,823 βρεφῶν, ἀπέθανον 50,000! Ἡ ἀναλογία τῶν θανόντων μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν εἶνε 87,6 ἐπὶ ἑκατόν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ φωλεὰ, χαριεστάτη εἰκὼν παριστώσα κοραΐδα, ἥτις κρατεῖ φωλεὰν πλήρη νεοσσῶν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ διὰ τῆς ἐτέρας ἐπιδεικνύει λευκάνθημα. Τὰ δὲ μικρὰ πτηνὰ νομίζοντα ὅτι προσφέρεται πρὸς αὐτὰ τροφὴ ἀνατείνουσι τὰς κεφαλὰς καὶ ἀνοίγουσι πειναλέα τὰ στόματα.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Πρόρρησις. — Μὲ τρώει τὸ χέρι μου. — Παράδες θὰ πάρῃς. — Ἀνάεισέ μου λοιπὸν ἑκατὸ δραχμαῖς.

Συνεργασία. — Τὸν ἐγνώριζες τὸν καθηγητὴν ποῦ ἔθανε χθές; — Τί λές; Εἶχα μάλιστα δέκα χρόνια ἔργασθῇ μαζί του! — Ἐσὺ μαζί του; — Βέβαια... κάτω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ εἶχα τὸ παπουτσίδιό μου.

ΤΡΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὑπάρχουν στιγμαὶ αἱ ὅποιαι δημιουργοῦν πολυτελεῖς φιλίας.

*

Εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἓνα x' ἓνα κάμνουν δύο· εἰς τὸν ἔρωτα ἓνα x' ἓνα κάμνουν ἓνα.

*

Ἀκούω συχνὰ καὶ λέγουν: Θὰ κάμω τοῦτο ἢ ἐκεῖνο διὰ νὰ σκοτώσω καὶρόν. Αὐτὸ τὸ σκότωμα τοῦ καιροῦ εἶνε αὐτοκτονία!

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Διὰ τὰ κανσίματα τὸ καλλίτερον ἱατρικὸν εἶνε μίγμα ἀποτελούμενον ἀπὸ 8 μέρη ἀσβεστότερον καὶ 1 μέρος ἀμυγδαλόλαδον, τὸ ὅποιον ἀνακατώνετε καλὰ καὶ θέτετε διὰ ποτισμένον βῆμβακος εἰς τὸ καυμένον μέρος.